

De Bulletalie

Informatiebulletin voor de Stichting tot Behoud van de BU 130
Uitgave van de Vereniging Vrienden van Trui

Jaargang 10 nr 3
November 2004

Inhoud

Colofon.....	2
Redactioneel.....	3
Stichting tot Behoud van de BU 130	4
Vereniging Vrienden van Trui	5
Kennismaking met Trui	6
Vis	8
KMT 2004	10
Bestuursweekend: VVT in de storm	12
Decadentie op anderhalve pit	14
Door storm en stilte 1	16
Roelofs klieven persoonlijk logboek	20
Lustrum	23
Algemene informatie VVT.....	24
Algemene informatie Stichting.....	25
Telefoonlijst.....	27

Colofon

De Buletalie is een uitgave van de Vereniging Vrienden van Trui en heeft tot doel geïnteresseerden op de hoogte te houden van het reilen en zeilen van Trui. Het blad verschijnt drie maal per jaar; in maart, juni en november.

De redactie bestaat uit:

hoofdredactie
Wouter Ockeloen 06 255 114 21

layout & vormgeving
Daan Venekamp

Redactie buletalie:
adres: Coenderstraat 1
2613 SM Delft
telefoon: 015 214 41 13
email: buletalie@bolkhuistudelft.nl

Druk
Copie-sjop Delft

Oplage:
170 exemplaren

Website:
<http://botter.oli.tudelft.nl/>

Fotografie:
Geeske Veen
Hugo Schuitemaker
Daan Venekamp

Redactioneel

Er is veel gebeurd deze zomer, van motorpech tot weerpech tot vastloopech, maar uiteraard ook heel veel mooie momenten en gebeurtenissen. In deze bulletalie de vakantie in verschillende verhalen op zeer verschillende manieren beschreven.

En verder....natuurlijk het tweede deel van Bas' kookles voor de botter. Er wordt heel wat culinair geëxperimenteerd op de botter, maar Bas is hierin misschien wel het meest vindingrijk, en hij kan er leuk over vertellen.

En verder...het LUSTRUM komt eraan in april en de informatiestroom komt op gang. De VVT had bestuursweekend en ik mocht zelf mee om te proberen de boot tegen wel heel erg hoge golven in te sturen, op een gegeven moment ging dat gewoon niet meer, de druk viel van het roer. Lees ook over de rest van het weekend en natuurlijk over de KMT, altijd een week waarin veel gebeurt. Niet te vergeten de visserijdagen, ook alweer geweest en beschreven.

En het is gebeurd: ik kreeg spontaan een stukje toegestuurd, gelukkig dat Marijn het doorstuurde. Roelof dankjewel, ik hoop op meer van deze spontane acties in de toekomst.

Tot slot: de bulletalie staat vol verhalen over de zomer, terwijl het buiten al november is en we bijna weer mogen klussen, maar eerst nog even bikkelen in de bikkelweekends. Volgende editie dus mooie verhalen over het klusseizoen en over de Slag in de Rondte, een grote wadenrace waar Peter v. R. voor is gedoopt om mee te doen. Ik ben benieuwd of daar nog wat te winnen valt.

*Veel leesplezier,
Wouter*

Stichting tot behoud van de BU130

Jawel het is gebeurd. Uw voorzitter/schipper is onhandig vastgelopen.

Om te voorkomen dat ik binnenkort van een willekeurig iemand mag horen hoe ik luid bralend met een stuk in mijn kraag, de botter met springtij, hoog en droog op het strand van Helgoland heb geparkeerd, hier een kort verslag:

“Zondagochtend ongeveer een uur na hoogwater bij Den Oever naar buiten voor een kort rondje waddenzee. Na ongeveer een uur varen in de overstag om terug te gaan dwars met 2 knopen de plaat opgedrukt. Zeven uur gewacht en vervolgens naar Enkhuizen gevaren.”

Zo, dan weet u het, waarschijnlijk heeft u er ook even hartelijk om kunnen lachen, zoals wij ook gedaan hebben toen we op het weekend terugkeken.

Toch zijn het, in ieder geval voor mij, dit soort dingen die het varen op de waddenzee zo leuk maken. De omgeving is elk moment van de dag verschillend en je weet nooit voor 100% zeker wat je te wachten staat. Je kan je plan nog zo mooi uit hebben gedacht en toch weer te grazen genomen worden door een combinatie van zand, slik, wind en water, ook wel natuur genoemd. (Gelukkig is natuur meer dan dat groene spul langs de snelweg)

Klussen

Op het moment dat deze bulletalie bij U in de bus valt, is de boot al weer bijna onderweg naar Rotterdam. Om volgend jaar weer zonder zorgen met de boot rond te kunnen varen, zullen we er komende winter eerst weer aardig wat werk in moeten steken. Niet alleen in de hellingweek, die weer in de **tweede week van februari** valt, maar ook in de weekends en in de kerstvakantie op De Bolk.

Voor de mensen die nog niet eerder aan Trui hebben geklust alvast een korte handleiding:

- 1 *Wat is klussen:* Klussen is leuk en gezellig (lunch krijg je van de stichting)
- 2 *Kan ik klussen:* Iedereen kan klussen aan Trui, zelfs als je drie linker handen hebt
- 3 *Wanneer kan ik klussen:* Bijna alle weekends van 1 december tot eind februari, check ook het botterbord in de bolkssoos
- 4 *Waarom kan ik klussen:* Omdat je natuurlijk tijd vrijmaakt om te zorgen dat je komend jaar ook weer met Trui mee kan varen (zie ook vraag 1)
- 5 *Wordt ik er vies van:* Oude kleren of een overal zijn aan te raden, je handen krijg je altijd weer prima schoon
- 6 *Is het ongezond:* We gebruiken alleen goedgekeurde spullen en lijnolie waar we het meest mee werken is een huidvriendelijk natuurproduct.

Iedereen veel leesplezier in deze bulletalie en veel vaar- en klusplezier aan boord toegewenst.

Uw voorzitter, Marijn van Galen

P.S. Mocht U als oud-botteraar het leuk vinden om weer eens een keertje aan Trui te werken,

Vereniging Vrienden van Trui

Eens in de zoveel tijd moet ieder van ons bestuur er een keertje aan geloven.....

een stukje schrijven voor de Bulletalie. Ik ga gezellig vertellen over wat we allemaal aan het doen zijn, in de vorm van een opsomming:

- * Het lustrum in het algemeen
- * Opzet maken voor de Owee 2005
- * Draaiboeken maken van o.a. een reunie
- * Het regelen van ansichtkaarten
- * Het regelmatig teleurgesteld worden door onze wanbetalers....

Over dit laatste nog een volgende mededeling. Wanneer je een rekening krijgt, betaal hem dan meteen of zo snel mogelijk. Dit scheelt je het vervelende papiertje met de naam eronder van onze penningmeester, en het scheelt je dat je de Bulletalie gewoon blijft ontvangen en dat wij je lidmaatschap niet bevroezen..

Voor ons scheelt het een hoop irritatie en natuurlijk ook veel werk. Want... iedere vergadering, zo eens per 3 a 4 weken wordt er door ons bekeken wie er al betaald heeft en wie (nog steeds) niet. Dit kost van een vergadering ca. 30 minuten. Ik overdrijf altijd graag een beetje, maar in dit geval denk ik dat het een reele schatting is.

Zo, nu ben ik klaar met mopperen en wil ik graag leuke dingen lezen wanneer ik de Bulletalie krijg!!

Blijf genieten van onze mooie boot Trui!

Groeten,

Geeske Veen
Voorzitter VVT

NB: Ik hoop dat iedereen zijn best doet, zodat ik de volgende keer een leuker stukje mag

Kennismaking met Trui

“Willen jullie met ons een week zeilen op de Waddenzee in de zomervakantie?” Luidde de vraag van Geeske en Wouter. “Met ons erbij is het dan een groep van ongeveer 7 à 8 personen.”

Leuk, maar op wat voor een boot? Wel hebben we eerder met een Valkje en een Fox de Friese meren verkend, maar met een botter de Waddenzee op?! Nog nooit gezien, laat staan op gevaren. Best wel spannend. Je weet niet welke route je gaat varen, waar je gaat beginnen of überhaupt gaat eindigen. Of hoe een botter er nu eigenlijk uitziet.

Komo zakken waren erg belangrijk, bleek op het water. De zeilpakken van levensbelang (nu overdrijf ik misschien). Maar vooral Het Weerbericht... De meest gestelde vraag op de botter was: “hoe laat is het?” En het meest gegeven was dan zoiets van: “10 voor half vijf.” Met als gevolg: “Oh, over 40 minuten is er weer een weerbericht”.

Onze schipper was Jasper. Wouter was maat en dan waren nog Rick, Caspar, Geeske, Jon-Erik en Marije aan boord. Onze reis begon op een vrijdag begin juli in Hooksiel. Met na aankomst op de boot al vrij snel regen, hagel en onweer. Dit bleef de eerste dagen zo, echt zomer dus... Door het slechte weer waren we gedoemd de eerste dagen in Hooksiel te blijven liggen. Uiteindelijk zijn we dan toch maar tussen de regen en onweersbuien door naar Wangerooge gevaren. Maandagochtend om 11.30 uur begon daar dan toch de zon te schijnen.

Op de botter zeilen vond ik een belevenis op zich. Mijn eerste blik op de botter was wel bijzonder. Gaan wij daar een week op zeilen? Ja en het was geweldig. Tenminste, als je al dat hemelwater even vergeet. Het zeilen op zichzelf vind ik al heerlijk. Totdat wij een 'zeegat' overgingen, dat was best pittig. Vet eten, vertelde Jasper, werkt tegen zeeziek worden. Vervolgens was het elke ochtend gebakken eieren met spek, kaas en alles wat er maar op kan. Thuis gekomen kon ik even geen gebakken ei meer ruiken.

Een van de hoogtepunten vond ik het droog liggen met de Botter voor het eiland Baltrum.

's Morgens om 7.30 uur vertrokken we uit Langeoog en 11/2 uur later was Rick druk bezig met pannenkoeken bakken. Vreemd zo vroeg maar wel erg lekker. Daar droog liggen was ook echt even relaxed vakantie houden. Jasper ving garnalen door een sleepnet voort te trekken, Rick was met z'n fototoestel in de weer en zo was iedereen wel met iets bezig. Mosselen geraapt en garnalen uitgezocht. Toen begon het echte werk... schoon krabben en uitzoeken van de mosselen en niet te vergeten garnalen pellen! Dus 's avonds was het letterlijk 'eten van het wad'.

De avonden op de botter waren erg gezellig. Een kaartje leggen, biertje hier, pilsje daar ... sfeervol in de kajuit met zijn nostalgische petroleum lampen en authentiek houtwerk.

Ik vond het een leuke groep mensen bij elkaar. Wij ondernamen activiteiten samen maar als je dat even niet wilden was dat ook prima. Jasper bleek naast een goede schipper ook een goede gids te zijn. Hij kon veel vertellen over de eilanden, het weer, de vogels en andere wetenswaardigheden over het wad. En natuurlijk alles wat ik maar wilde weten over de botter of over zeilen.

*Bedankt voor deze geweldige ervaring!
Jon-Erik & Marije*

Vis

Kennismaking anno 2001

Ik heb de Bot vrijgelaten en gelogen dat ze er blij mee waren.

Eerst even een korte toelichting: in 2001 ben ik 3 dagen mee geweest met de visserijdagen. Henk Goudappel schipperde, ik vond vissen nog een beetje eng. Henk vroeg mij 's avonds of ik (de enige) Bot die wij gevangen hadden even aan de burens kado wilde doen. Eén bot kun je niet verkopen, de vis wordt per pond gewogen. Na een boel gehannes heb ik de Bot (platvis, bruin van boven, wit van onder) in een theedoek uit de bun gehaald. Ik durfde hem niet vast te pakken. Onderweg naar de burens bedacht ik mij dat je als stoere visserman niet kunt aankomen met een Bot in een theedoek. Vandaar.

Niet stoer, wel echt gebeurd.

Bevindingen anno 2004

Hans heeft maandag en dinsdag lekker gevestig. Idereen is blij en er zit al wat vis in de Bun. Dinsdag avond neem ik het van hem over.

Aan boord zijn nu:

15 ongelukkige botjes (vis)

4 snoekbaarzen (vis)

1 ontsnapte krab (krab)

James (2 dagen visserij)

Chris (2 dagen visserij)

Moritz (2 dagen visserij)

Menno (2 dagen visserij)

Jan Willem (2 dagen visserij)

Pim (geen visserij)

Hugo (3 dagen visserij)

Bonnie (bonsai-boom)

woensdag: De wekker ging om 6 uur, om 7 uur zijn we weggevaren uit Stavoren (15 motorseconden) en op zeil naar de rode klif gegaan.

Bij de joon (kleine eindboei van een vistuig) aangekomen zijn we eerst een keer bijliggend langs het net gevaren om te kijken hoe hard we straks zouden gaan en welke kant op.

Het net lag mooi dwars op de wind en die koers konden wij ook mooi langzaam varen (knijpend bijliggen, hier zijn bidders erg goed in). We gingen het in het echt proberen, maar al bij het binnen halen van de joon ging het mis. De lijn van de joon kwam in het roer verstrikt en we waren nu gedwongen om het net

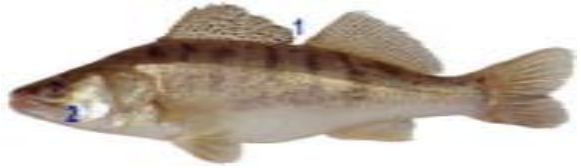

Bot - *Platichthys flesus*

Herkening De bek en de ogen van deze platvis staan scheef op de kop (1). De rug- en anaalvin zijn zeer lang (2). Op de zijlijn en aan de basis van rug- en anaalvin komen kleine beenknobbeltjes voor (3), die ruw aanvoelen als men hierover van staart naar kop strijkt. **Verspreiding** Vrij zeldzaam. Komt voor in zee en in brakke tot zoete wateren, die in zee uitmonden. **Trekt** als een- of tweejarig vis de zeeopeningen in. **Voedsel** Hoofdzakelijk kleine kreeftachtigen, wormpjes en kleine vis. **Bescherming** Opgenomen in de Visserijwet. **Minimummaat**: 20 cm. **Lengte** tot circa 50 cm.

onder de boot door te halen. Dit was niet het plan, maar achteraf gezien ging dit best goed en hadden we zo het hele net moeten halen. Na het eerste net (er lagen er drie in lijn) hebben we de lijn tussen de netten dorgesneden en er een joon zonder anker aan vast geknoopt. Dit was dom. We hadden alle netten zo moeten halen. Bij het binnen halen van de overige twee netten bleek dat deze helemaal niet meer in een rechte lijn lagen. Dat krijg je als je er een joon zonder anker aan vast knoopt. De knoop die hieruit voortkwam leek het meeste op dreadlocks in een keukenmachine. We hebben ruim 1 1/2 uur voor anker gelegen om de netten uit het roer en in de boot te krijgen. Wij kunnen (lees ik kan) nog niet zo goed vissen.

Snoekbaars - Sander lucioperca

Herkening De 2 rugvinnen zijn gescheiden (1), de voorste heeft uitsluitend harde stekels. De bovenkaak loopt door tot achter het violet oplichtende oog (2). **Verspreiding** Ingeburgerd; algemeen. Komt algemeen voor in met name troebele wateren. Heeft daarbij voorkeur voor een stevige bodem. **Voedsel** Hoofdzakelijk kleine vis. **Bescherming** Opgenomen in de Vissertijwet. Gesloten tijd van 1 april tot de laatste zaterdag van mei. Voor het IJsselmeer is het verboden meer dan vijf bovenmaatse snoekbaarzen te bezitten. Minimummaat: 42 cm. Lengte tot circa 120 cm.

Op woensdagmiddag hebben we een begin gemaakt met het ontwarren van de netten. Om 17:00 zijn we onverwacht uitgevaren om te zoeken naar een windsurfer in nood. Ze kon niet meer terug komen en lag zeker al een half uur in het water. Wij hadden de windsurfer aan boord die onze hulp kwam roepen. Met het uitvaren heb ik een Pan-Pan noodbericht uitgezonden op VHF 16. Toen we bij de windsurfer waren, was ook de reddingboot uit Hindelopen gearriveerd.

De reddingboot heeft de windsurfer aan boord genomen. De windsurfer was te vermoeid om terug te komen, een beetje afgekoeld maar mankeerde verder niets. De stoere Hindelooper reddingmannen zijn nog even bij ons langs gekomen om ons te bedanken.

Donderdag: verwaaid gelegen (windkracht 7, waarschuwing 8) netten ontward, vis gegeten

Vrijdag: verwaaid gelegen, vis gegeten

Zaterdag: vis verkocht, boot gepoetst, naar huis gegaan

Langs de kant hebben we allemaal nog een spoedcursus vis schoonmaken gehad van de mannen van de LE 44. Ik ben inmiddels niet meer bang voor Snoekbaars en Bot en weet zelfs hoe je het moet opeten. We hebben heel erg veel tips en adviezen gehad om onze vistechnieken te verbeteren en ik ben erg blij dat we op het laatste moment toch nog ons gezicht konden laten zien.

Vis is niet eng, vis is lekker.

KMT 2004

Alweer enkele maanden geleden heeft de BU130 weer boeg aan boeg gevaren met 2 andere botters en een kotter. Het was inderdaad weer zover: KMT van de Bolk. De eerstejaars die op een enkeling na allemaal meelingen zorgden door hun grote aantal (ongeveer 25) voor volle bak aan boord.

Door een uitgelopen afspraak kon ik net niet mee met alle eerstejaars, uitzwaaien ging perfect want ik fietste langs het station en zij stapten op. Na enig telefonisch contact kon ik de volgende trein nemen met als eindbestemming Muiden, ik zou een half uurtje later aankomen en alles leek geregeld. Helaas werd ik nog geen 10 minuten later opgebeld dat we maar naar Volendam zouden gaan omdat de VN4 daar was achter gebleven vanwege het ontbreken van verlichting. Trui en de HK22 waren ondertussen al wel in Muiden en moesten dus nog terug komen. Ongeveer een uur later dan de rest was ik dan ook aangekomen in Volendam alwaar ik mijn tas op de boot gedropt heb en het café ben ingedoken.

Nu zullen de meesten van jullie wel eens in Volendam geweest zijn en dus weten dat er werkelijk niets maar dan ook niets te doen is. Gelukkig waren we met een grote groep en konden we elkaar dus een beetje leren kennen. Toen om 1 uur eindelijk de HK22 aangekomen was in Volendam kwamen er wat meer Bolkers en ging het feest echt los één café verderop. Uiteindelijk is ook Trui aangekomen en konden we allemaal een slaappleats zoeken, wat nog wel een onderneming is geweest. Zelf lag ik naast de matenkooi op de vlonders van Trui, waar een hoop meer ruimte was dan op het naaivlak.

Nadat we de eerstejaars het traditionele ontbijtprotocol (Koffie en gebakken eieren) hadden volbracht vertrokken we op weg naar Enkhuizen waar we de Rexona, die uit Den Helder kwam, zouden ontmoeten. Het waaide die dag nogal hard en het was meteen een goede dag hard werken aan boord. Enkele mensen hadden het toch even moeilijk met de deining en de vervelende regen, maar hoe dichterbij we bij het naviduct kwamen hoe minder erg het werd.

Aangekomen in Enkhuizen was het tijd voor boodschappen en een lekkere warme douche. Na een goede maaltijd was iedereen goed opgeknapt en kwam ook de Rexona aan. Na gezellig wat biertjes gedronken te hebben op de boten zijn we naar het Kleine café geweest en later naar de Slof, waar we een gezellig feestje hebben gebouwd.

De volgende dag was er voor de Rexona geen schipper en waaide het nog steeds vrij fors en hebben we besloten om met alle boten aan de kant te blijven en met z'n allen het Zuider-

zeemuseum te bezoeken. In kleine groepjes hebben we eerst het binnenmuseum bezocht en daarna het buitenmuseum. De meeste eerstejaars waren nog nooit in het museum geweest en hebben hun ogen uitgekeken. Natuurlijk ontbrak een bezoekje aan de rokerij en het Oudhollandse snoepwinkelkje niet. Die avond zijn we begonnen met een biertje in de toren en daarna zouden we met een groep naar de dikso gaan. Maar hoewel we die middag gebeld hadden waren ze toch dicht en zijn we uiteindelijk geëindigd in de Drom.

De volgende dag had de wind besloten om niet veel te doen en zijn we op ons gemak naar Lelystad gedobberd. De zon scheen, het water was warm en er was geen wind dus is het tijd voor zwemmen en zwaardsurfen. Er zijn nogal wat spullen op en neer gezwommen tussen de boten die dag. Van het plantje van Hugo is de rest van de KMT niks meer vernomen, dingen kunnen dichterbij zijn dan je denkt, hè Hugo ;). Na deze goederen-overslag zijn we gaan motoren richting Lelystad. De bidders konden de Rexona niet echt goed bijhouden dus hebben we alle boten aan elkaar geknoopt en werd er gezellig voorbereidingen getroffen voor het eten en natuurlijk moest er ook "Wat ben ik" gespeeld worden, wat weer tot zeer creatieve benamingen leidde.

Omdat er in Lelystad niet veel te doen was hebben we die avond gezellig op de boten nog wat gedronken en is men daarna enigszins op tijd gaan slapen. De volgende ochtend hebben we afscheid genomen van de HK22 die met een kleine groep eerstejaars terug moest naar zijn thuishaven. De rest van de boten is naar Hoorn gevaren waar we met wat moeite nog allemaal in de binnenhaven konden liggen. Ook deze dag was weer erg warm en met weinig wind. Om de laatste avond van de KMT goed te vieren zijn we in Hoorn naar het beruchte Kroegie gegaan alwaar we erg geprofiteerd hebben van het PitcherHour. Rond een uur of 12 stond het grand total al op 31 pitchers en besloten een aantal mensen hun heil in een andere kroeg te zoeken. Toen de kroegbaas om 2 uur vond dat het genoeg geweest was schakelde hij de 1000 W bouwlampen aan en werden we het café uitgebrand. Echter zin om te gaan slapen hadden we nog niet en op Trui was nog wel wat drank te vinden. Op niet heel stille wijze hebben enkele mensen op Trui het feest nog even voortgezet met als toppunt een acrobatisch optreden van Maartje ;)

Omdat het nu toch wel erg laat was zijn we allemaal gaan slapen, tenminste dat was het plan. In de Rexona had zich een ondiepe laag water gevormd in de keuken waardoor enkele eerstejaars het idee hadden opgevat dat de boot aan het zinken was geslagen. Met wat subtiële dwang zijn ze in hun kooi gelegd en gaan slapen waarna de walstroom aangesloten werd en de pompen hun werk gedaan hebben. De volgende ochtend hebben we de Rexona opgeruimd en onder de hoede van Maartje achtergelaten in Hoorn om met Trui naar Enkhuizen te varen en om de VN4 weer in Edam af te leveren. Ook deze dag was het weer erg warm en met weinig wind. Na het afleveren van Trui in de museumhaven oorHozijn we met de overgebleven mensen terug gegaan naar Delft.

Iedereen vond het een mooie en vooral gezellige week. Over de hele week genomen hadden we goed weer, alleen de verdeling had beter gekund. Kortom het was een geslaagde KMT.

Bestuursweekend: VVT in de storm!!

Net als ieder bestuur heeft ook de VVT een bestuursweekend gehad. We hadden natuurlijk ook de redactie van de bulletie uitgenodigd om met ons mee te gaan. Uiteindelijk zaten we met 9 mensen aan boord. Hugo, Wouter, DaanM, Harald, Sytske, Jenneke, DaanV, Sophie en Geeske. Uiteraard hadden we Trui uitgekozen om ons weekend op te vieren.

Nee, we hebben niet een nieuwe jaarplanning gemaakt, we hebben geen beleidsplan geschreven en we hebben niet structureel vergaderd. Nee.... we hebben gezeild op de mooiste boot van de wereld. We hebben lol gehad en verjaardagen gevierd. Kortom, we hebben een leuk weekend gehad.

We vertrokken vanuit Harlingen en wilden de oversteek maken naar Den Oever. De wind was hard, het weer was guur en we hadden al snel onze pakken aangetrokken en een paar potten thee gezet. Samen met schipper Hugo een plan uitgezet, we moesten en zouden Trui op zondag afmeren in Enkhuizen. Maar met windkracht 6 en in de vlagen 7 was dat ingewikkelder dan we dachten. We voeren richting Kornwerderzand en hadden toen nog de stroming mee. Echter, de wind tegen....

Na een paar uur in de echt wel erg hoge golven berekenden we dat we de stroom te snel tegen zouden krijgen en we te langzaam gingen en dus hebben we het roer omgegooid en zijn we terug gevaren naar Harlingen. Je zit op een boot, maar het heeft wel erg veel weg van een springplank. We hadden er in eerste instantie flink de pé in. Geen Enkhuizen op zondag!!! We gingen terug naar Harlingen.. dus. Waar we wel zouden eindigen wisten we niet. Maar Harlingen werd het niet.

Met motor en zeilen terug gevaren. Dat ging aanzienlijk sneller dan op de heenweg. In Harlingen aangekomen zijn we de vaste mastroute gaan varen. Erg grappig om met Trui ook eens door Friesland te varen. Wouter en Hugo waren al ruim voor de brug aan het marifonen

om te vragen of we door de brug mochten. Soms moesten we de motor op volle snelheid laten lopen om de brug niet nodeloos open te laten staan. We wilden uiteindelijk naar Sneek en dan op zondag zeilend naar Lemmer. De wind was ondertussen niet gaan liggen, sterker nog hij was iets aangetrokken.

We kwamen via de prachtige smalle slootjes van de Princenhof (Earnewoude) aan in Grou (dus geen Sneek). In Grou gingen we naar het dorp. Daar was een mega kleine kermis aan de gang. En op een kermis zijn altijd botsauto's. Dat vonden de jongens wel erg stoer, dus gingen ze ff botsen. Jenneke en ik wilden wel in de zweefmolen, en Hugo en Wouter waren solidair en gingen mee. Om middernacht was het snacktijd en voor de snackbar werd er even voor mij gezongen, ik was namelijk jarig.

In die nacht viel de regen met bakken uit de lucht, de kade was binnen no time blank en alles op de boot was nat, de hoosgoot stond tot aan het randje. Dat werd 's morgens hozen. Maar wij waren bikkels en zijn in de richting van Lemmer gevaren. Op zaterdag dachten we nog "nou, morgen gaan we zeilen". NOT....

Op zondag waaide het nog harder dan op zaterdag. Er was één plekje op de botter waar je droog kon blijven, dat was net iets naast de fok. Niet dat het regende of zo, maar het buiswater, ja ja zelfs op het Sneekermeer.... het buiswater kwam de boot binnen. We waren heel blij dat we in Lemmer aankwamen en we waren ook blij dat we naar huis mochten. We vonden het jammer dat we niet echt lekker hebben gezeild, maar het VVT bestuur heeft een gezellig bestuursuitje gehad..... en wat voor een!

Decadentie op anderhalve pit

Eten aan boord van de trui

Als de dagen korter worden en de temperatuur buiten daalt, is het fijn na een dag zeulen binnen een warme kachel te hebben en een bord met warme prak. Of 's ochtends, als de schipper net het vuur weer aangeport heeft, en de maat de eerste bak koffie al klaar heeft, doet ook een dikke dubbele boterham met warm vochtig ei wonderen om een (brakke)

bemanningsgang te krijgen. Denk aan ijs op het dek, sneeuw om de landvasten, een heldere lucht met flink veel droge kou, en dan aan een dampende hap in de frisse novemberzon, en je begrijpt wat ik bedoel. Ja botteren is ook een wintersport, en voor een goede apres-ski is onze drijvende blokhut toppie uitgerust om alles aan de inwendige mens goed te verzorgen.

De vuurduvel (de kachel) aan boord is altijd een welkome hulp, ook voor het koken. Als je even je best doet krijg je er meer power uit dan je ooit zou willen gebruiken voor het koken. Meestal stoken we de kachel op bruinkoolbriketten en/of hout, (hoewel echte steenkool of antracietkooljes natuurlijk veel gaver zou zijn) en met deze combinatie van een of twee briketten onderin voor de duur met wat klein hout erop om te koken kan je altijd zorgen dat je vuur heet is voor het koken en bakken en dat het na het koken ook niet een compleet gil-lend stikkende sauna is geworden. Haal wel de ringen eraf als je meer wilt dan warmhouden en geen zin hebt om de kachel heel heet te hoeven stoken. De warmgeleiding van scheve ringen naar kromme pan is niet geweldig, met de ringen eraf hoef je minder te stoken, en de pannen vallen vaker over boord dan dat ze stuk branden. Let wel, je kan dus heerlijk stoven met de ringen erop! (of lekker ei bakken, een oven nadoen, enz)

De maat zet de koffie.

Veel mensen vinden dat de maat niet koffie hoort te zetten, ik vond het eigenlijk altijd wel fijn, kon je je tenminste even drukken bij het warme fornuis zonder de ogen van de schipper in je nek, en lekker veel punten scoren als je naar buiten kwam met de koffie of een pan vol soep plus.

Een van de twee meest gemaakte fouten bij het eieren bakken. (je zou je verbazen over hoeveel

Koop eens grote hompen stoofvlees bij de slager (is niet zo duur) en laat het vlees een paar uur stoven in bouillon, of kipfilet omwikkeld met spek in rode wijn. Stoof wat winterse groenten voor erbij, (of kook de ui in de wijn mee, lekker) maak er een stampot bij of pof aardappels in de vuurduvel (wel voorkoken, maar je hoeft ze tenminste niet te schillen)

mensen en eigenlijk geen lekkere eieren kunnen bakken) is het te lang bakken van het ei. Net als de biefstuk een beetje bloederig moet zijn, moet een ei een beetje vochtig blijven. Een ei omdraaien omdat de bovenkant nog niet gaar is mag dan ook alleen als je een heel dik ei/omelet maakt. Als je je ei goed gaar wilt moet je het op een bord breken en in de magnetron doen, dan weet je tenminste zeker dat het nergens naar smaakt. Het vochtig bakken bereik je door het vuur zacht te zetten en langzaam het ei te laten garen. Een bijkomend voordeel hiervan is dat het ook op eens niet meer aanbrandt en de onderkant niet naar gefrituurde plastic zak smaakt. Gebakken kaas erbij is natuurlijk wel lekker (zie Marijn) . Laat voor de rest vooral je fantasie spreken, er zijn legio dingen die je door een ei kunt gooien zonder het te verknallen, probeer wel dingen als ui/prei/lenteui/champies eerst even te fruiten om het overtollige vocht kwijt te raken, ander wordt het al snel een ei met rauwe te vochtige inhoud. De pot met italiaanse kruiden is okee, maar vergeet niet dat overdaad schaadt, vooral met die potten met de grote openingen vd makro.

Maak eens een omelet-quette-ei door een ei los te kloppen met wat gefruite lenteui, geraspte kaas en wat toastkrumels om het vaster te krijgen. Of gebruik sesamzaadjes, ketjap en flinterdunne schijfjes knoflook om het wat oosters te laten aandoen.

Ook een van de fijne dingen van de kachel is dat het geval zich uitstekend leent om late-nite snacks op te maken. Het vuur staat toch al aan, dus dan kan je er ook maar beter gebruik van maken. Dit kan natuurlijk variëren van het 'we komen net aan boord hebben geen mondvoorraad maar wel ongelofelijke honger'-koken zoals een pan capucijners met appelmoes opwarmen of bevroren stroopwafels bakken, tot de wat meer serieuze kunststukjes als popcorn bakken, gebakken aardappeltjes met dille-mayonaise maken of panpizza's maken (eigenlijk extreem makkelijk, zorg wel voor gist en een manier om ook warmte van boven te laten komen. Als de asla leeg is is het onder de kachel bijna een oven.)

Vergeet niet, een lekkere hap maken lukt altijd als je er van te voren over hebt nagedacht. De belemmeringen van de anderhalve pit vallen reuze mee als je van te voren weet wat je wanneer moet doen. In tien minuten koken kan toch niet op de botter, dus neem je tijd. En als alles toch mislukt, de bemanning heeft toch net een dag lang gevaren in een natte koude hel, als de nood aan de man komt eten ze zelfs warme ketchup met sperzies uit een potje.

Bas.

Door storm en stilte - 1

Hieronder volgen enkele stukken uit de memoires van Willem Foppen, de jongste zoon van Goossen Foppen, de eerste eigenaar van Trui, toen nog HK8. Vanaf 1909 vaart Willem als knecht op verschillende schepen, ondermeer op de HK8 van zijn vader. In 1920 koopt hij zijn eigen botter, de HK128. Hiermee vist hij tot 1933, wanneer hij en zijn broer Migbel (die ondertussen de HK8 heeft overgenomen van hun vader) stoppen met vissen en hun schepen verkopen.

De memoires van Willem zijn uitgegeven onder de naam 'Door storm en stilte, de strijd van een Zuiderzeeveriser', bewerkt door Gait L. Berk. Deze bloemlezing uit de memoires komt in twee delen in de bulletatie, veel dank aan Willem's kleinzoon Bert van Otterloo, die de memoires digitaliseerde en ons toestemming gaf om ze te gebruiken.

Bas

1914 Met kornuiten om garnalen

Als knecht aan van de HK117. Mijn schipper was wel een Harderwijker, maar had verkering met een meisje uit Elburg. Alleen Zaterdags en 's Zondags lag de botter HK117 in de haven van Harderwijk, maar door de week waren we meer in Elburg dan in Harderwijk. De reden kunt u wel raden; mijn schipper wilde veel avonden bij zijn meisje zijn. Trouwens, we gingen ook 's middags na 18:00 uur in Cafe Nijbels biljarten om een glaasje bier. Na 21:00 uur gingen we Elburger haven uit tot de volgende middag 15:00 a 16:00 uur, want we visten garnalen voor de pellerij van de firma van de Bunte uit Harderwijk. In October moest ik verwisselen van schipper, omdat mijn baas zijn dienstplicht moest vervullen!

Ik ging bij de firma van Meer garnalenspellerij, een z.g.n. 'kantoorschuit' aan boord; kwam als grote knecht op een grote botter, HK90. Mijn schipper was twee jaar ouder als ik; ik was ternauwernood 17 jaar en mijn baas was 19 jaar, dus alle twee precies op een leeftijd om geweldig groot te doen, ik bedoel wat betreft ons zeemansschap. Nou, bij die jonge schipper van 19 jaar, daar heb ik een heleboel opgedaan, want ja, zijn vader, bijgenaamd 'de Ketel-lapper', was een geweldenaar buiten de haven. Altijd op zee, nooit teveel wind, nooit te blak en regen noch ontij konden hem in de haven houden. Zoon Gerrit, mijn baas, had dus van zijn vader een flinke dosis meegekregen.

Voorjaar 1915 kregen we twee knechten meer bij ons aan boord, dus waren we met z'n vieren op een botter, want we gingen met de haringrepen (is staand want) op de haring af. We visten met een dubbele beug omdat we met vier man aan boord waren. We hadden een grote haringvlet achter de botteren met die vlet moesten we iedere morgen die dubbele

beug langs om hem leeg te halen. Een machtig werk, altijd een vlet vol haring. We visten tot Zaterdagmiddags 12:00 uur en dan naar Harderwijk; want Zaterdags losten we de haring meestal in Harderwijk, door de week altijd op Urk.

U begrijpt wel, dat 's avonds alle werk gedaan was, wij als jonge kerels op Urk ons vermaak zochten in het Zeemanshuis genaamd de 'Willem Barends', eigenaar Westerink; moeder Marie, vrouw van de eigenaar, met haar dochter Hennie zorgden voor chocolademelk met gevulde Jodekoeken (z.g.n. maar ze waren lekker)

Maar onze beugnetten moesten iedere week getaand worden; dan was het die (betreffende) dag 18 - 20 uur werken. Onze taanbaas Albert Hakvoort wist al een dag vantevoren wanneer we de netten kwamen tanen. Dus, 11:00 uur in de haven van Urk, alle netten los knopen, in de taanketels, de netten na getaand te zijn weer vastknopen en tegen 17:00 - 18:00 uur weer naar zee, de beug over boord maken, meestal binnen Urk bij Houtrib. Beug overboord, om 8 uur weer in de Urker haven. Eten, weer haring met koffie en roggebrood. Daarna naar de Willem Barendts, het zeemanshuis. Ik als jongste kon alleen maar biljarten, maar altijd met een Urker of een uit Spakenburg, want mijn 3 collega's konden helemaal niet biljarten. Dus u begrijpt wel, achterom kregen we voor 10 cent per fles bier voor rekening van de baas in Harderwijk.

Een goede baas in Harderwijk. Altijd werken, maar... alle onkosten ook wat betreft onze levenswijze was voor rekening van de grote Baas, de Ketellapper. Ik was de jongste aan boord van de 4 personen, moest boven mijn werk ook voor de middagpot zorgen. Voor 4 personen 60 aardappelen met 30 - 40 gebakken haringen met botersju van goeie boter margarine was er bij onze baas niet bij.

Juli 1915 **Verdere belevenissen met de HK 90**

Er waren toen in Harderwijk 4 of 5 Garnalenspellerijen, namelijk Jongejan uit Scheveningen met de HK 120, HK 94, HK 96 en HK 147. De firma van Meer met de HK 90 waar ik knecht op was de HK 162, waar ook een zoon van van Meer baas of schipper op was, en de HK 116, bemand met Aart Foppen en Jan Karssen. De Garnalenspellerij van M. Bunte met de HK 158 en de HK 71 was er ook nog.

Op een Dinsdagmorgen 6 uur de Harderwijker haven uit. Het was zeer slecht weer, Wind Z.Z.West, dus we konden en moesten de haven uit, want de lucht stond ernaar, dat de Wind zomaar Westelijken zou wat meestal ook gebeurt na 7 uur - en dan konden we de haven niet meer uitzeilen. De Harderwijker haven liep namelijk Noord West, dus, als de Wind van Z. West doordraaide naar West Noord West lagen we in de haven zonder kans om er die dag uit te komen.

Met grootzeil zonder .... nee, met grootzeil gereefd en met gereefde fok de haven uit. Alle kantoorschuiten hiervoor genoemd gingen er uit ook al was het geen weer, want gebeurde wat moest gebeuren, de volgende morgen moesten de garnalenpellerijen garnalen hebben. Dus, zeilen naar de Knar2, het Eldorado van de broedplaats van de garnaal.

Toen we buiten de haven waren werd het zulk noodweer, we zeilden met grootzeil en Riffok3 maar de botter maakte zoveel buitenboordwater, dat ik (de knecht) moeite had om het water er uit te houden. Alles in het vooronder lag overhoop; de laningen van de vloer dreven door het vooronder. Toen we op de Noordkant van de Knar voor anker gingen, was ons eerste werk alles opruimen in het vooronder, de kachel aan en eten koken (gestoofde paling). Om 1 uur 's middags gegeten en een paar uur naar de kooi.

Om 5 uur werd het weer wat beter, maar toen kwam de krachttoer aan. We lagen verankerd voor 50 vaam kabel, die we moesten intrekken. Dat was onmogelijk, maar mijn schipper wist er raad op: 'We zeilen de kabel in'. Dat had ik nog nooit meegemaakt. We lagen natuurlijk met de kop op de wind, dus, het grootzeil moest bijgezet worden en eerst West over totdat de kabel aanstond, toen Noord over, toen weer West over. De kabel die door mij werd ingehaald was zeker 40 vaam; de laatste 10 vaam stond de kabel recht naar beneden.

Net toen we het anker gelicht hadden brak het zeilval. Zeil naar beneden, het was net boven de gaffel in het zeilvalblok afgeknepen. Ik moest met de schiemanplank de mast in om het zeilval weer in te scheren. Toen dat klaar was, weer het zeil op en weer de kabel inzeilen. Alle andere bidders lagen nog voor anker; een uur er na lagen wij aan de kuil en waren bezig om de zo begeerde garnalen voor de Baas de volgende morgen aan de pellerij af te leveren. De Baas, die erg tevreden was over onze prestaties zei: 'Goedzo, een visserman kent geen, dat kan niet. Er is nooit teveel wind, als je het maar naar waarde weet te benutten'⁴

1915 Een beetje zomerbroei

Vrijdagmorgen, omstreeks 15 Augustus, garnalen gelost, schuit schoon gemaakt, naar huis koffie drinken, weer naar boord, maar er was helemaal geen wind. Het grootste deel van de vloot lag in de haven, maar het was blakstil, beslist geen wind,

dus we konden niet uitvaren. Het was mooi weer, maar broeierig, vooral het land in was het onnatuurlijk heet. 's Morgens m 11 uur gingen we met 6 knechten of liever opvarenden van de vloot van van Meer een glaasje Bier drinken bij Theunis Bruinrok, want er was er een jarig, misschien was ik het zelf wel...

Ik vergat nog om te vermelden, dat, ook al konden we wegens slecht weer of blak weer niet uitvaren, we altijd toch aan boord bleven eten. Het gebeurde heel vaak, dat we dit dan gezamenlijk deden. Na het eten even een dutje..., maar tegen 4 uur hoorden we op de plecht voetstappen van schoenen en onze Baas liep altijd op trijpen pantoffels, dus dat was de Baas: 'Jongens, er is een briesje uit het Noorden'. Dus, de haven uit en zeilen naar de Knar

om garnalen.

Nou, en toen tegen 8 uur, dat het donker werd, aan de kuil met wind Noord, maar zulk vreselijk onweren in het Zuiden en Bliksem uit het Noorden, 't was niet om aan te zien. Maar wij hebben de hele nacht tot Zaterdagmorgens doorgevist. De bliksem was boven Harderwijk zo fel, dat op 15 KM van Harderwijk we met de Bliksemflitsen het gehele silhouet van Harderwijk konden zien. Maar het onweer uit het Zuiden bleef wegzakken en de Noorderwind bleef. 's Zaterdagmorgens om 5 uur meerden we voor de visafslag met zeker 15 - 20 manden verse garnalen. Weet U wat de Baas zei, toen hij met de kar om de garnalen af te halen voor de botter stond? 'Jongens, je hebt je best gehouden' en hij zei tegen zijn zoon wat mijn schipper was: 'Ik wist wel dat Gerrit niet voor de dreg zou gaan op de Knar, want voor zo'n beetje broei en onweer behoef je de zeilen niet te strijken' Zo was onze Baas, de Ketellaper. Zeer streng, maar één en al voortvarendheid. Hij zei bijvoorbeeld 's morgens nadat wij gelost hadden aan de afslag: 'Jongens, een visserman hoort buiten de haven..'. En zoals hij het wilde gebeurde het dan ook. Alleen één keer gebeurde het niet helemaal op Commando. Want mijn Schipper Gerrit van Meer moest naar Militaire dienst. Ik herinner me nog, het was Vrijdag - 's Maandags moest mijn baas Gerrit naar dienst - het was de hele Vrijdag afscheid nemen. Trouwens, er was geen wind om uit te varen, dus, naar Café Bruinrok aan de Havendam om een glaasje Bier en een partij Biljarten...

1919 Belangrijke stappen

Op 8 Januari 1919 trouwde ik op 21 jarige leeftijd; mijn vrouw had diezelfde leeftijd5. Vanaf 19 maart 1919 voer ik als knecht bij mijn vader aan boord, tot mijn moeder mij in 1920 aanraade - met de Woorden 'een kleine baas is beter dan een grote knecht' - begin voor je zelf. Op 1 Augustus 1920 kocht ik de HK 128 voor 1500 gulden, waarmee ik begon voor eigen rekening, zonder geld: alles geleend, een deel van mijn ouders en een groot deel van een gegoede visserman (want die waren er ook wel). Zo was het begin. De botter HK 128 die ik kocht, was van een oude visser, die er mee ophield door zijn ouderdom, dus eigenlijk had het materiaal dringend vernieuwing nodig, behalve dan de botter die in goede staat was. Een hele opgaaf, alles op schuld, f 1500,- geen kleinigheid. Een opkomend gezin en aanschaffing van nieuw viswant, maar alle twee, mijn vrouw en ik zelf, allebei 23 jaar: doorzetten. Mijn moeder zei: 'Willem, waar een wil is, is een weg'. Nou, de werklust en de wil waren er ruimschoots. Het was varen en vissen, 't is waar, onder de meest ongunstige omstandigheden naar zee. Op mijn onderdeurtje van het vooronder had ik laten schilderen:

*Geef nooit de moed verloren
Hoe of 't ook tegen loopt,
Je best gedaan in 't leven
Verliest noch moed noch hoop.*

Dus, doorgaan. Van het begin in 1920 tot 1925 ging het steeds beter. Het was steeds varen en beter verdienen, wel geen overmatige winst, maar goed de kost verdiend voor een gezin van zes personen.

Roelofs klein persoonlijk logboek

Bevat geen foto's, want ik had mijn gekregen wegwerp camera niet meegenomen. Gegeven de omstandigheden had het waarschijnlijk zijn naam met een 'paniek 1' waargemaakt.

Zaterdag:

Te voet, te fiets, te auto. Mogelijkheden zat om boodschappen te doen. Maar wanneer het om een gasfles gaat, is een botter een mooi alternatief.

's avonds:

Uiteindelijk weggevaaren uit Cuxhaven, Hugo had er zin in. "Jetzt kommen die große makrelen!" zei hij. Alleen geen makreel gezien, wel iets blauws. Ofwel, overnachten met pech op het wad. Ik moet zeggen dat mijn verjaardagen altijd een beetje minder spannend verlopen. Het resultaat was een gat in de dijk genaamd Spieka Neufeld. Leuke plaats met een supermarkt om de hoek,... plus nog 6 kilometer. Maar wel erg verse garnalen.

Ons werd daar snel duidelijk: Havenmeister Kapitein Carl Kegel rules. En ook dat we blij mogen zijn dat Ruurd bereid was om de tank van zijn zus leeg te rijden. Het was daarom 's avonds tijd voor een Hardware Upgrade van de barbeque, arme barbeque.

De volgende dag:

Expeditie Helgoland. Een vage duistere planning bestaande uit vrij veel of's, dat om nog duistere redenen uiteindelijk erg soepel verliep. Desondanks, Helgoland was gaaf. Ik wil net niet zeggen, Helgoland rules. Al moet ik toegeven dat een paar souverniers dat wel deden bij mij. 's Avonds bracht een testvaart naar voren dat Carl goed kan zeilen en gebruik weet te maken van elke windvlaag. Hij voer daarbij erg dicht langs de staken, en een enkele keer erg dicht over de staken.

Woensdag ochtend:

De boot was gerepareerd en we konden eindelijk weg uit Spieka Neufeld, Hugo had er zin in. “Jetzt kommen die große makrelen!” zei hij. Nog steeds geen makreel gezien, wel iets blauws.

Na een mooi stoer verhaal voor in het logboek over iets blauws, een anker dat niet goed helpt en afdrijven richting Noordzee, bleek deze motor gewoon wat meer olie te willen. Met andere woorden, “Jetzt kommen die große makrelen!”

En zo belandden we in het plaatsje waar echt niks te doen is. Waar meiden op vakantie waren omdat ze wat problemen hadden gehad om op een eiland te komen, die nu dus niks te doen hadden. Daar ontwaakte een Don Guan in ons midden.

De volgende ochtend:

“Jetzt kommen die große makrelen!”, ofwel, na 1 nacht hadden we het daar wel gezien. Het was tijd voor Wangerooge. Twee dagen te laat weliswaar, maar toch. Grote stukken 3 knopen gevaren, evenals sommige takken die naast ons dreven. Op Wangerooge zelf, eerst een wadje pakken, daarna een pilsje. En geleerd dat Duitsers zelfs muziek kunnen na-synchronizeren.

De laatste dag, terug varen naar het vaste land. Mijn Duits is niet zo goed en ik ben me inmiddels gaan afvragen wat ‘jetzt’ nou eigenlijk precies betekent.

We hebben geleerd van kapitein Hugo dat je zoveel mogelijk je spullen bij elkaar moet houden omdat het anders met zoveel man en zo weinig ruimte achter elkaar een grote bende wordt. Als ook dat je alles moet terug leggen, zowel spullen als personen.

De eindstand, Marijn versus de Giek: 0 - 4.

Al moet ik toegeven, deze opmerking is wel een inkoppertje.

Terugblikkend op de botterweek:

Vol verwachting kijk ik uit naar de mooie actiefoto's van de kapitein stoer aan het stuur die met zijn doorgrondige blik de situatie zo goed mogelijk probeerd te overzien om gevaarlijke situaties te voorkomen. En daarbij waarschijnlijk ziet dat het wel goed komt met De Trui, die op dat moment stevig vastgebonden in de haven ligt.

Of van de situatie dat twee personen De Trui proberen te fotograferen, waar iemand weer een foto van maakte, waarvan iemand weer een foto maakte. Daarvan zou ik best wel een foto van willen hebben.

Al moet ik zeggen dat deze 'Big Brother is watching you' situatie bij mij wel wat posttraumatische stress heeft veroorzaakt. Terwijl ik uit verveling 's nachts dit logboek schrijf terwijl het halfduistere licht van mijn monitor mijn gelaat doet oplichten in mijn voor de rest donkere kamer, verwacht ik de in zieke hersens bedachte woorden. "Kan je effe 8 seconden lang niet bewegen!" Zo iemand verdient het gewoon om iets naar zijn hoofd gegooid te krijgen, iets blauws ofzo. Vind je het logisch dat ik aan de drank ging.

Ook hoop ik dat Erik eventueel de volgende keer wel de motor krijgt te zien. Laat hem alsjeblieft de volgende keer niet vragen of hij de schroef mag zien.

Tot slot: achttienletterwoord, is 19 letters

Roelof

Lustrum

Het 130-jarig Bestaan Van Trui

Volgend jaar bereikt Trui de rijpe leeftijd van 130 jaren, een goed excuus voor een feestje. Er is al enige tijd een lustrumcommissie die dit aan het voorbereiden is. Wij zijn Rutger Jansen, Maartje Kruithof, Marius Nijhuis & Chantal van Oeveren.

Omdat het vorige lustrum goed bevalen is, zullen wij komend jaar iets vergelijkbaars organiseren. Het zal één dag worden, op een locatie aan het IJsselmeer. Overdag zullen er enkele sprekers komen en er zal natuurlijk gevaren worden. Ook willen we een wedstrijd voor botterfoto's houden. 's Avonds kan er gegeten worden, waarna er natuurlijk feest is. Deze dag zal in een weekend in april gehouden worden.

Als lustrumcommissie hebben wij enige verzoeken aan de lezers. Allereerst zoeken wij nog mensen om onze commissie te versterken. Wie daarin geïnteresseerd is kan een email sturen naar mariusnijhuis@hotmail.com of met een van de commissieleden praten. Behalve mensen die ons nu al willen helpen, zoeken we ook mensen die ons op en rond de dag zelf kunnen helpen. Als je zou willen helpen, horen wij het graag.

Verder zijn we op zoek naar botterfoto's. Wij roepen iedereen op om zijn mooiste foto's aan ons uit te lenen. Uit de inzendingen zullen we een selectie maken die op de lustrumdag opgehangen wordt en meedingt naar de prijs.

Als laatste zoeken we adressen van oud-botteraars. Wij willen zoveel mogelijk mensen uitnodigen en daarom vragen we jullie om alle adressen die jullie hebben van mensen die ooit betrokken zijn geweest bij de botter. Ook deze kunnen opgestuurd worden naar mariusnijhuis@hotmail.com.

En natuurlijk verwachten we jullie allemaal volgend jaar op het lustrum te zien.

Tot dan!

Rutger Jansen, Maartje Kruithof, Marius Nijhuis, Chantal van Oeveren

Vereniging

Vrienden van Trui

Contact

Vereniging Vrienden van Trui

adres: Coenderstraat 1
2613 SM Delft

telefoon: 015 214 41 13

email: VVT@bolkhuis.tudelft.nl

giro: 9356042

KoK: 27.25.14.40

Bestuur

Voorzitter: Geeske Veen

Secretaris: Harald Dopper

Penningmeester: Daan Mastenbroek

Algemene Informatie

Vereniging Vrienden van Trui

De Vereniging Vrienden van Trui (VVT) is een vereniging die als hoofdtak de promotie van de botter BU130 heeft en zich een grote betrokkenheid tussen haar leden en de botter tot doel stelt. VVT is opgericht in maart 2002 en onder haar verantwoordelijkheid vallen onder meer: het uitgeven van de Bulletin, het onderhouden van contacten met sponsors en het aanleveren en verkopen van promotiemateriaal. Voor vragen of opmerkingen aangaande de vereniging of het lidmaatschap kunt u altijd contact met ons opnemen.

Contributie

Contributie wordt jaarlijks geheven in de maand maart. De contributie bedraagt voor studenten 5 euro en voor niet-studenten 10 euro per kalenderjaar.

Lid worden

Uitsluitend schriftelijk en bij voorkeur met een aanmeldingsformulier dat u kan verkrijgen door contact op te nemen met de vereniging.

Beëindigen van het lidmaatschap

Beëindiging van het lidmaatschap dient schriftelijk te geschieden.

Adreswijzigingen

Adreswijzigingen bij voorkeur schriftelijk of per e-mail sturen aan VVT.

KETEL1®

Algemene Informatie

Stichting tot Behoud van de BU130

Trui is een 13,44 meter lange eikenhouten visbotter uit 1875. Het schip wordt in de vaart gehouden door de Stichting tot het behoud van de BU130. De doelstelling van deze stichting is om het schip, in een authentieke staat, te behouden voor de toekomst. Deze doelstelling wordt verwezenlijkt door het schip te verhuren. Dankzij de opbrengsten van deze verhuur en met geld uit fondsen, giften en sponsoring kunnen we het schip onderhouden.

Het varen

Van begin maart tot 1 mei:

- Weekenden of weken voor de mensen die meeklussen of op andere wijze meehelpen. Om het jaar is Trui in die periode niet op het IJsselmeer te vinden, maar bijvoorbeeld in Zeeland. Het accent ligt in deze periode op de opleiding van maten en schippers.

Van 1 mei tot begin oktober:

- Elk weekend wordt er gevaren met groepen die de boot inclusief schipper en maat huren.
- Gedurende de zomervakantie wordt het schip voor volledige weken verhuurd.

Van begin oktober tot begin december:

- Tijdens de stichtingsweekenden, bij temperaturen lager dan 10 graden, varen alleen nog de echte mannen en vrouwen en is Trui vaak helemaal alleen op het IJsselmeer. Het accent ligt hier op een loeiende kachel, warme truien en

Contact

Stichting tot Behoud van de BU130

<i>adres:</i>	Coenderstraat 1 2613 SM Delft
<i>email:</i>	botter@oli.tudelft.nl
<i>giro:</i>	3030194
<i>KvK:</i>	S 145242

Bestuur

Voorzitter:

Marijn van Galen 015 214 41 13

Secretaris:

Floor Naus 06 150 805 21

Penningmeester:

Céline Stadig 06 421 522 26

Commissaris onderbond

Joram Schurink 06 414 869 76

warme chocolade melk met slagroom.

De opleiding

Om met het schip te kunnen varen zijn altijd minimaal een schipper en een maat nodig. Omdat een schipper over een grote hoeveelheid kennis en ervaring dient te beschikken, is het opleiden van schippers en maten zeer belangrijk voor het voortbestaan van Trui. Het huidige opleidingssysteem Dogma II kent drie klassen: Starter, Maat In Opleiding (MIO) en Schipper In Opleiding (SIO), waarbij in elke klasse de kennis en vaardigheid toeneemt, om maat of schipper te worden op Trui.

Het onderhoud

Ieder jaar ligt Trui 's winters in de Oude Haven in Rotterdam en begin februari ligt de botter een week lang op de helling van Koningspoort aan de Oude Haven. Van half december tot eind februari zijn er klusweekenden in Delft op De Bolk of aan boord in Rotterdam. In de kerstvakantie onderhouden we op De Bolk al het losse houtwerk. Ook repareren en tanen we dan de zeilen. Door zoveel mogelijk van dit onderhoud zelf te doen blijft ook op dit gebied kennis en kunde bewaard.

De Huurprijzen

Weekend	400 euro studentenprijs:	350 euro	
Midweek	500 euro studentenprijs:	425 euro	
Week	780 euro studentenprijs:	660 euro	
Losse dag midweek	200 euro studentenprijs:	170 euro	
Losse dag weekend	250 euro studentenprijs:	210 euro	
Stichtingsweekenden (*)	12,50 euro	SIO's (*):	5 euro
Visserijdagen (*)	15 euro		

Om voor de studentenprijs (15% korting) in aanmerking te komen, moet de meerderheid van de bemanning, exclusief schipper en maat, uit studenten/scholieren bestaan.

WAGENBORG NEDUFT

Telefoonlijst

Deze wordt niet in de online versie weergegeven

**Indien onbestelbaar:
Vereniging Vrienden van Trui
Coenderstraat 1
2613 SM Delft**

